

ИНТЕРВЈУ ИНСПИРИРАНА ОД: ЖИВОТНА ПРИКАЗНА ИНТЕРВЈУ (Дан П. Мк Адамс, Северозападен Универзитет)

Проект: Е-МОТИОН – потенциал на високо чувствителност (2018-1-PL01-KA201-051033)

Име/Презиме: Б.З

Возраст: 67

Пол: Женско

Град/Држава: Лублин / Полска

Професија: Педагог

Воведни коментари

Ова интервју се однесува на историјата на вашиот живот. Сакам да ве замолам да ја играте улогата на раскажувач, кој зборува за сопствениот живот, да раскажете приказна за сопственото минато, вашата сегашност и што очекувате во иднина. Вашата приказна треба да каже колку сте слични со другите луѓе и колку сте единствени како многу чувствителна личност.

Целта на интервјуата е да соберат разни животни приказни од повеќе чувствителни луѓе. Интервјуто ќе се состои од неколку дела.

Мислам дека ќе уживате да учествувате во интервјуто. За повеќето луѓе тоа е позитивно искуство.

I. ЖИВОТНИ ПОГЛАВЈА

Сакам да започнете да размислувате за вашиот живот како книга што содржи приказни за вашиот живот. Сите приказни имаат свои ликови, сцени, херои и негативци. Приказната може да се состои од неколку поглавја. Размислете за вашиот живот како приказна која има барем неколку различни поглавја. Што се тие? Дајте наслов на секое поглавје и накратко опишете ја неговата општа содржина, и накратко да сумирате постапката на секоја од нив. Може да создадете колку што сакате поглавја, но предлагам минимум две или три поглавја, а најмногу седум.

Поглавје 1. Детство

Јас размислувам за овој период со голема лубов. Имам многу убави спомени од овој период. Имам чувства, како и сите од моја возраст мислат за сеќавањите од детството со големо чувство, мислам дека сега го идеализирам малку моето детство. После ова, не беше лесно. Родена сум веднаш по војната. Сè беше тешко, сè недостасуваше. Но, тоа беше и време кога малите работи ги изградуваа луѓето.

Поглавје 2. Училиште

Живеевме со моите родители во едно мало село, училиштето беше во близина на селото. На училиште, имаше многу ученици во една паралелка, не како во денешното време во која има околу 12 ученици во една група. Електрична енергија само што влегуваше во селото. Како дете, сè уште студирав со светилка од керозин. Електрична енергија донесе голема радост. Се сеќавам на училиштето многу добро. До денес, се сеќавам на многу од тие времиња, се сеќавам на имињата на моите пријатели, некои од нив веќе се мртви.

Поглавје 3. Адолесценција

Адолесценција е времето на моите студии, мојата прва работа, брак и раѓањето на

2

децата. Беше многу тешко, но во исто време тогаш се случија многу работи. Дури и како адолесцентна девојка, знаев дека морам брзо да ја напуштам куќата и да станам независна. Знаев кој сакав да станам веднаш после средното училиште. Успеав да го приведам Универзитетот во студиската програма што ја избрав. Периодот на студирање беше интензивен со работа. Тогаш имав скромн живот.

Моите родители не беа богати, така што поддржувањето на моето живеење во градот беше огромна цена за нив. Се обидов да живеам скромно, но сепак се сеќавам на многу жртви од тоа време. Немаше пари скоро за сè, книги, кино, облека.

Но, тоа не беше голем проблем за мене и моите врстници во тоа време. Сите бевме во слична ситуација. Пријателствата остварени во овој период траат многу години. Имам контакт со неколку луѓе до денес.

Го запознав мојот иден сопруг кога отидов на мојата прва работа. По една година запознавање, се венчавме и една година подоцна се роди нашиот прв син. Следните години беа потрошени на одгледување на децата, бидејќи ќерката се роди наскоро. Се вратив на работа после породилното отсуство, како и повеќето жени во тоа време. Децата беа згрижени од дадилка, а потоа отидоа во градинка и училиште. Се сеќавам на тоа време со многу чувства. Се сеќавам како трепев за децата кои беше многу болни и страдаа од детски болести. Исто така беше тешко време во мојот брак. Мојот сопруг не ми помогна многу за децата.

Во тие денови, мажот не беше толку популарен да воспитува мали деца. Исто така, немаше удобности како денес. Се обидов да бидам совршена мајка, сопруга и домаќинка. Но, многу жени размислуваа така тогаш. Денес е поинаку, жените си даваат право на одмор, време за себе. Во тие денови, жената беше под голем притисок.

Chapter 4. Зрелоста

За мене, зрелоста е периодот во мојот живот во кој сум сега. Сега имам повеќе далечина, децата се возрасни, имаат свои деца. Веќе знам дека можам да си дозволам да одморам, време за себе. Исто така, учам да кажам не, што ми беше тешко порано. Се

3

обидувам да одржувам односи со луѓе кои ме мотивираат, кои сакаат да постигнат нешто и да ги избегнам оние за кои староста е време на поплаки и пасивност. Се обидувам да бидам активен, да бидам социјален активен. Многу уживам во тоа. И дури и ги инфицирам другите со кои работам. Не можам да го издржам времето кога ништо не се случува. Се одморам повеќе од порано. Научив да го слушам моето тело.

II. КЛУЧНИ СЕЌАВАЊА

Сега кога сте го скицирале прегледот на поглавјата, би сакал да се фокусирате на неколку важни сеќавања од вашата животна приказна.

Сеќавање # 1

Детство – јас и семејството

Најзадоволното искуство во детството е играњето со таткото. Можеби тогаш бев три или четири години. Мама беше строга и барана личност. Тато беше весело, среќно. Тој секогаш беше во можност да ме расположи. Мислам дека тој ме разбра повеќе од мама. Исто така, бев повеќе подготвен да му кажам за моите проблеми. И иако тој ретко беше дома и минуваше малку време со нас, таа имаше повеќе трпеливост со нас.

Најтешкото искуство во детството беше една несреќа што ја имав како дете. Паднав по скалите и ја скршив раката. Никогаш нема да го заборавам ужасот на мајката која плачеше во болницата. Болницата ми остави ужасен впечаток. Се плашев тогаш дека ќе можам и да умрам. Денес се смеам на тоа, но тогаш бев преплашена.

Мислам дека дури и како дете бев пострашен од моите врсници. Доживеав сè повеќе отколку што направија. После нив, работите течеа полесно. Се сеќавам дека плачев. Мајка ми многу пати ме потсети на ова. Таа ме нарече плачко. Но, исто така, сакав да замислам нешто. Можев да седам во мојата соба со часови и да играм сам. Сите беа изненадени што можам да играм сам.

Бев работливо дете и секогаш се трудев многу да ги исполнам очекувањата. Претпоставувам дека сум бил таков “добра девојч”. Учествував во училишни претстави, се секавам како пеев во хорот. Ако можев да сменам нешто, посакувам да не се грижам за сè, како што правев тогаш. Можеби ќе ми бидеше полесно да живеам. Денес не мислам дека вредеше да се доживее сето тоа.

Секавање # 2

Образование: училиште - студии

Многу ми се допадна училиштето. Во првите години, јас одев на училиште во соседен град, пеш. Сè уште се секавам на патот до училиште. Ми се допадна учењето. Ми се допадна учењето за нови работи. Бев срекен со наставниците. Тие беа вистински наставници со повик. Тие имаа пристап кон децата. И иако беа строги и барани, тие ме охрабрија да работам. Бев многу горд кога ме фалеа. Бев малку домашно милениче на наставниците. Му се допаднав многу. Бев учтив, вреден и внимателен. Не ми се допадна мамење или комбинирање. Се секавам дека кога ја заборавив мојата работа или цртав едно време, плачев и не сакав да влезам во училницата. Родителите исто така беа задоволни. Тие честопати велеа дека сакаат да научам добро. Родителите беа сиромашни. Тие сакаа да добијам образование и затоа имав мали изгледи. Што би сакал да сменам? Не знам, би сакал да научам многу, на пример, би сакал да познавам странски јазици. Не се секавам многу од училиште.

Секавање # 3

Професионална работа

Мојата прва работа не ми беше работа од соништата, но сепак бев презаситена од гордост кога отидов да работам веднаш по дипломирањето. Конечно, ги имав првите мои пари. Се чувствував многу пораснат и независен. Чувствував дека ова е нова фаза во мојот живот. И покрај тоа што мојата прва работа беше многу стресна за мене, јас бев многу горд. Имав менаџер кој бараше. Денес, кога размислувам за мојата

L2

професионална работа, знам дека бев многу вклучен. Само по пензионирањето разбрав дека сега сум смирен кога веќе не морам да правам ништо, никој не ме суди, немам притисок. Со што сум горд? Веројатно најмногу затоа што бев добар, можеби дури и многу добар работник. Никогаш не сум ги изневерила моите работодавачи. Дури добив и награди, бонуси и разлики. Претпоставувам дека би можел да се дружам и со луѓе, или така ми беше кажано. Честопати бев избран да водам тимови. Имав и раководни улоги.

Сеќавање # 4

Моето семејство, пријатели, најблиски

Probably the most difficult thing is always when people separate ways. Во односите, јас најмногу ја ценам лојалноста. Имав среќа што секогаш имав некој што би можел да го викнам мој пријател. Не сите односи од моето детство или адолесценцијата преживеаја во подоцнежните години. Но, се случи така што секогаш имаше некој близок до вас на училиште или колеџ. Имам контакт со некои од нив и денес. Не можам да судам дали моите односи се различни од оние на другите луѓе. Автентичноста ми беше важна, не ми се допадна претендирањето или позирањето. Кога некој ме изневери, ја изневери мојата доверба, ја завршив таа врска. Мислам дека не сум многу социјална личност. Обично избегнував во гласни игри. Но, ми се допаднаа мали состаноци. Во врските, за мене беше многу важно да ги поддржувам моите пријатели. Повеќе отколку да се забавувам заедно, уживав да можам да направам нешто со или за моите пријатели. Уживав во нивните успеси и им помогнав да излезат од дупките. Веројатно најтешко е секогаш кога луѓето одвојуваат начини.

Сеќавање # 5

Мојот внатрешен свет: приватност - хоби - интереси - соништа

Само сега, по пензионирањето, имам време за себе. Пред тоа, кога децата беа мали, цело време бевме зафатени. Потоа стручна работа. Се случи некако дека честопати ми даваа дополнителни задачи, водев раководни позиции.

Градината денес ме прави зафатен. Никогаш не сум помислил дека градинарството е погодно за мене, но тоа ми причинува големо задоволство. Се одморам во градината. Мислам дека после неколку години многу интензивна работа, сега градината ме опушта. Покрај тоа, градината бара, бара трпеливост, регуларност и упорна работа. Ефектите се видливи само после неколку години грижа. Ова е задача за трпеливи и упорни.

Исто така, сакам да читам, слушам музика, ги сакам моите деца и внуци. Јас и помагам на мојата ќерка да ги одгледа своите деца.

III. ТЕМА

Гледајќи назад на вашиот живот како приказна со поглавја и сцени што се протегаат во минатото и во замислената иднина, дали можете да разликувате тема, идеја или мисла што поминува низ целата оваа приказна? Што е тоа?

Многу е тешко да се дефинира што може да се нарече живот - мотив.

Се обидов да го живеам мојот најдобар живот, во хармонија со моите вредности, во хармонија со луѓето, активно. Секако, направив грешки, како и сите. Од денешна перспектива, знам што можеше да се направи поинаку, но тоа не го знаев во тоа време. Мислам дека секој го прави тоа.